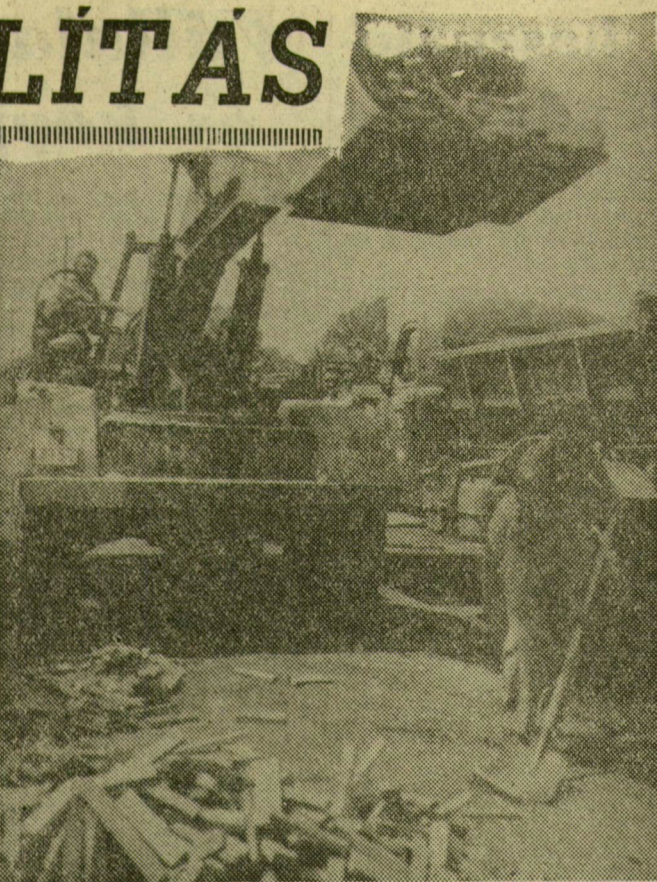

SZÁLLÍTÁS

Vasúton és tehergépkocsikkal éjjel-nappal egyaránt szállítják a legkülönfélébb árukat, hogy minden a rendeltetési helyére kerüljön, ami az élethez, a munkához szükséges. A vasutasok, a tehergépkocsik vezetői, a rakodóbrigádok, a szállításban részt vevő valamennyi dolgozó elismerést érdemelnek, hogy becstelileg igyekeznek megbirkózni a nagy szállítási feladatokkal.

A szinte megállás nélkül végzett legkülönfélébb szállítások ellenére mégis akadnak zökkenők. Rengeteg a szállítanivaló, s valamennyit — sajnos — sem vasúti kocsikkal, sem teherautókkal nem győzik időre kielégíteni. Lehet azonban még tovább javítani a szállítási helyzetet. Ehhez az kell, hogy a vállalatok, üzemek a lehető leggyorsabban ürítsék a vagonokat; hogy a tehergépkocsikat a legjobban használják ki mindenütt, s az erőket a legsürgősebb szállítási feladatok lebonyolítására összpontosítsák. Ezért a Csongrád megyei Szállítási Tanácsnak is újabb intézkedéseket kell tennie!

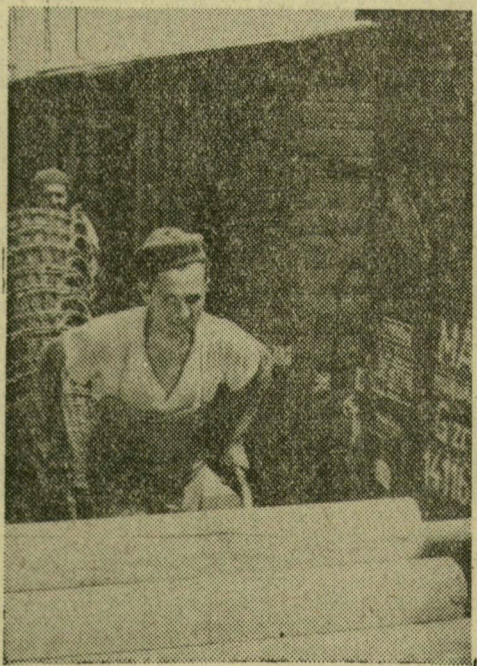
A Tisza pályaudvarra vagonokban parkettát küldtek az építőiparnak. A rakodást segíti a gép és az hamarosan megpakolva indulnak a gépkocsik

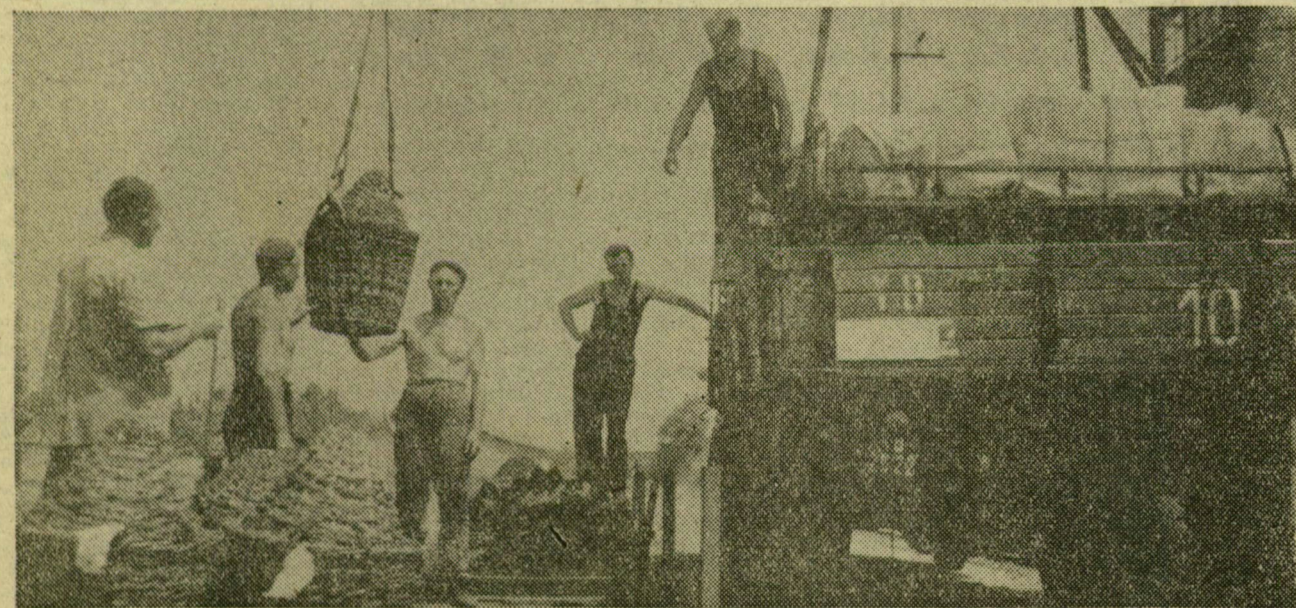
A Kárász utcai önkiszolgáló boltba teherautóval megérkezett a friss kenyér

A rókusai TÚZÉP-telepen szénrel pakolják meg a 10-es AKÖV autóit. A téli tüzelőt nyáron a családoknak szállítják

Tehervonattal különféle áru érkezett a FÜSZERT-nek. A cukrot, száraz tésztát és más élelmiszert autók viszik tovább az üzletek raktáraiba

(Somogyi Károlyné felvételei)

A MÁV szállítványozási szolgálat is sokféle darabáruat továbbít rendeltetési helyére. A rakodóbrigád a rekkenő melegben pakolja a teherautót

A munkaerő-vándorlás okait kutatják a könnyűiparban

A könnyűipari üzemeknél a munkaslétszám 1957 óta évente átlagosan mintegy 6500-zal növekedett. Ennek azonban a többszörösét is eléri az új dolgozók száma. 1964-ben is, bár a terv szerint a munkaslétszám csak 5200-zal gyarapszik, a nagy számban eltávoztók helyettesítése miatt

várhatóan 50 000 új dolgozó felvételére kerül majd sor.

A Könyűipari Minisztérium az elmúlt hónapokban megvizsgálta, milyen az üzemek munkaerő-ellátottsága és mi az oka a fluktuációnak.

A felmérés alapján megállapították, hogy az év elején néhány gyár, illetve telep kivételével ki tudták elégíteni a munkaerő-szükségletet, de csaknem mindenhol fennállt az a több éves probléma, hogy

nincs elegendő szakmunkás a karbantartó részlegéknél és kevés a nehéz fizikai munkát vállaló férfi segédmunkás is. A munkásfelvételek és távoztások aránya azonos volt az előző évekével. Megakartak azonban győződni arról is, hogy miért változtatják munkahelyüket a dolgozók, ezért egy időszakra valamennyi ki- és belépő munkást megkérdezték, s a velük való beszélgetés, illetve a munkakönyvi adatok alapján próbálták képet alkotni arról, hogy mi az oka a

munkaerő-vándorlásnak. Az üzemek állományából törölt dolgozóknak több mint a fele hozzájárulással, 6,9 százaléka áthelyezéssel távozt, 5,8 százalékának a vállalatok mondtak fel, 14,2 százalék önkényesen hagyta ott munkahelyét, 2,6 százalék nyugdíjba ment, 15 százalékának pedig a szerződése lejárt, vagy próbaidőn beil távozt.

A legtöbben azzal indokolták munkahely-változtatásukat, hogy az üzem távol esik lakásuktól,

14 százalékuk egészségi okokra, ugyanilyen arányuk családi körülményekre hivatkozott, 14 százalék talált képzetségének, korábbi gyakorlatának megfelelőbb vagy szaktudása növelésére alkalmasabb munkahelyet, 11 százalékának az újabb munkahelyén több keresetre volt kilátása, mások éjszakai munkában nem kívántak dolgozni, vagy nehézkesebb munkát, nem voltak megfelelőek a munkakörülmények számukra, s akadnak olyanok is, akik nem tudtak beilleszkedni az adott munkaskollektívába.

Az eltávoztók helyére felvett újabb dolgozók adataiból kitűnt, hogy az új belépőknek csupán egyhatede olyan, aki első munkahelye elfoglalójaként került az üzemekbe. 12 százalékuk pedig

az utóbbi három év alatt 5-10 alkalommal változtatta munkahelyét.

Érdekes, hogy az új dolgozók, amikor megkérdezték őket, miért hagyták ott korábbi munkahelyüket és miért jöttek a jelenlegi helyükre, csaknem ugyanaz volt az indoklásuk, mint azoknak, akik eltávoztak onnan. 22 százalékuk számára a jelenlegi munkahely lakáshoz közelebb van, 16 százalékuk könnyebbnek, tisztábbnak, egészségesebbnek tartja itt a munkáját, 12 százalékuk magasabb bért kap és 1,1 százalékuk — főleg a gyerekes anyák —

azért jöttek a könnyűiparba, mert itt gyermeküket napközi otthonban tudták elhelyezni.

A felmérés alapján arra a következtetésre jutottak, hogy fokozottabb gondot kell fordítani a munkakörülmények javítására és arra, hogy ha lehetséges, az iparon belül a dolgozók cseréjének szervezett lebonyolításával közelebb kerüljön a munkások otthona a gyárakhoz. Felmerült az a gondolat is, hogy

hűségjutalmat rendszeresíthetnének

a vállalatoknál huzamosabb ideig dolgozó munkások számára, hogy ezzel is csökkentse a munkaerő-vándorlást. (MTI)

Megvizsgálták — Intézkedtek

Az előrecsomagolt áru sem lehet súlyhiányos!

A SZÜKSÉGLETI CIKKEKNEK a legjobb minőségben és a kívánt mennyiségben történő zökkenőmentes beszerzését szolgálja többek között az az intézkedés és már-már gyakorlat is, hogy egyre több áruféleség kerül forgalomba előrecsomagolva. Ez az intézkedés biztosítja, garantálja a becsomagolt áru minőségét is.

Az áruk minőségével kapcsolatban régebbi bírósági ügyek bizonyítják, hogy egyes lelkiismeretlen kufárok több esetben adtak el rosszminőségű árukat jöminőségként, vagy éppen egészen mást, mint amit a fogyasztó vásárolni szándékozott. Közismert visszaélés a tej vízzel való hamisítása, vagy amikor az örölt bors közé zsemlemorzst, az örölt fahéj közé pedig kakaóport kevernek. Az állami kereskedelem létrehozásával és az előrecsomagolás megvalósításával az áruhamisítás lehetősége úgyszólván teljesen kizárt. Ha ilyen mégis előfordulna, az elkövető személye megállapítható és felelősségre vonható. Áruhamisítást ezért a közelmúlt-

ban lefolytatott vizsgálat nem észlelt.

AZ ELŐRECSOMAGOLT ÁRUK minőségvédelmét szolgálja a szavatossági idő feltüntetése az áru borítópapírján. A szavatossági idő lejártát a vevő ellenőrizni tudja. Az esetben, ha az ellenőrzés nem végezhető el, a szavatossági határidő nincs feltüntetve, az árut lejárt szavatossági határidővel rendelkező árunak kell minősíteni.

A vizsgálat azt is feltárta, hogy jelentős azokban az előrecsomagolt áruknak a száma, amelyeknek a mennyisége, súlya hiányos. Annak érdekében, hogy a vevő védhesse magát ettől a jelenségtől, jól teszi, ha a boltban, a vevőtérben elhelyezett »vevők ellenőrző mérlegén« megméri a részére kiszolgált, vagy éppen — önkiszolgáló boltokban — saját maga által választott árukra. A fentebb említett »betegség« gyógyításának azonban nem ez az egyedüli és nem is ez a leghatásosabb gyógyszere. Mint minden »betegségnek«, úgy ennek is a leghatásosabb »gyógyszere« a »megelőzés«. A vizsgálat igen jelentős számban észlelt előrecsomagolt súlyhiányos árut. A mintegy 35 boltban elvégzett súlyellenőrzés kimutatta például, hogy 355 csomag lisztből (Szegedi Tisza malom csomagolása) 201 csomag súlyhiányos volt, általában 1,5 dekával volt kevesebb az előírtnál. Talált a vizsgálat olyan rizs-csomagokat is, amelyek 2-8 százalékig voltak súlyhiányosak (Dévaványai Rizshántoló csomagolása). A 10 dekagrammonként árusított selyemcukorkák több esetben az ellenőrzés során csak 8-9 dekagrammot nyomtak.

A JELENSÉG megállapításakor több boltvezető vetette fel, hogy az előrecsomagolt áru egy része már súlyhiányosan érkezik a boltba. Ennek ellenére sem szabad az árut súlyhiányosan forgalomba hozni anélkül, hogy magát a súlyhiányt figyelembe ne vennék. Az áru átvételkor nemcsak azt kell megvizsgálni, hogy a kis- vagy nagykereskedelemben szállított

például 500 kilogramm, csomagként egy kilogrammos lisztnek megvan-e az 500 csomag, hanem azt is, hogy a csomagok súlya egyenként is elérje-e az egy kilogrammot. Ha azt tapasztalják, hogy nem, a szállítással szemben kifogást kell támasztani. A kifogás során a vevő szabhatja meg, hogy a kifogásolt áru megfelelő mértékben való leárazását, az áru kicserélését stb. fogadják-e el.

A HELYZET gyökeres megváltoztatását azzal lehet elérni, ha az ipar annak megfelelően végzi az előrecsomagolást, ahogy a szabályok előírják, amit a szocialista munkaerőkölcs megkövetel. A vizsgálat a Szegedi Tisza malomban azt állapította meg, hogy az előrecsomagolt liszt már a malomban súlyhiányos. Az 50 kilogrammos zsákokból 20-30 dekagramm, az 1-2 kilogrammos csomagokból pedig 1-3 dekagramm liszt hiányzik. A hiány okát azzal magyarázták, hogy a liszt engedélyezett 15,2 százalékos víztartalma a csomagolási idő óta csökken. Az ilyen magyarázatnak csak kismértékben lehet helyt adni. A laboratóriumi vizsgálat igazolta ugyan, hogy a liszt víztartalma 15,2 százalékról 14,8 százalékra apadt, de azt is igazolta, hogy a víztartalom csökkenését is figyelembe véve a forgalomba kerülő lisztcsomagok átlag 1-3 dekagrammnyomtal kevesebbet az előírt súlynál. Ha azt vesszük alapul, hogy egyedül a Tisza malomban havonta mintegy 16-17 vagon lisztet csomagolnak és ha ez a liszt a fentebb jelzett kilogrammonkénti 1-3 dekagramm súlyhiánnyal kerül eladásra, a malom 21-22 mázsa liszt »megtakarítást« ér el. A népgazdaságnak az ilyen jellegű »megtakarításra« nincs szüksége.

Azért, hogy sem a népgazdaságot, sem pedig a fogyasztót a jövőben e területen károsodás nem érje, a vizsgálatot folytató szervek szigorú felelősségre vonásokat alkalmaztak, a feltárt hibák megszüntetése érdekében pedig hatékony intézkedéseket tettek.

FODOR PÁL